

Benno L. //

Inwoners zijn **boos** op de Leidse burgemeester Lenferink vanwege het huisvesten van de veroordeelde pedoseksueel Benno L. // Van **deskundigen** kreeg hij dit weekend juist lof // Huisvesting van veroordeelde pedofielen is een „**landsbreed probleem**”

Ook Benno L. moet ergens heen

Demonstranten verzamelden zich gisteren bij de woning van de voor seksueel misbruik veroordeelde zwemleraar Benno L. FOTO ANP

STEVEN DE JONG
VERSLAGGEVER

AMSTERDAM. Het contrast had niet groter kunnen zijn. Terwijl de Leidse burgemeester Lenferink door inwoners het vuur na aan de schenen wordt gelegd, krijgt hij lof van professionele betrokkenen voor het huisvesten van de veroordeelde pedoseksueel Benno L. Het Openbaar Ministerie (OM) loopt daarin voorop. „Benno L. heeft daar onderdak gekregen op mijn verzoek”, zegt landelijk hoofdadvocaat-generaal Han Moraal, verantwoordelijk voor de voorwaardelijke invrijheidsstellingen.

Zo’n driehonderd veroordeelde pedoseksuelen staan onder toezicht. Daarin wordt onderscheid gemaakt tussen ‘hands on’ en ‘hands off’-delicten, zoals downloaden van kinderporno. Eenmaal gestraft moeten deze mensen reïntegreren. Vooral bij mensen met een ‘hoog profiel’ zorgt dat voor problemen. „Je kunt gerust zeggen dat we met deze mensen moeten leuren bij gemeenten”, vertelt Moraal.

Niet meer welkom

Het OM is verantwoordelijk voor de voorwaarden waaronder een zedendelinquent terugkeert. Dat begint vanaf het laatste eenderde deel van de straf. Die voorwaarden hebben betrekking op gedrag, contacten, de plekken waar hij niet mag komen en de woonsituatie. Dat laatste is volgens Moraal een „gezamenlijke, maatschappelijke verantwoordelijkheid”. Benno L. is vanwege een gebiedsverbod echter niet meer welkom in zijn voormalige woonplaats en de gemeenten waar zijn slachtoffers wonen. Moraal: „Daarom heeft de reclassering een aantal andere gemeenten benaderd, maar telkens stootte de instantie haar neus. Toen heb ik mijn bestuurlijk netwerk geraadpleegd en de burgemeester van

Leiden gebeld. Die zei na enige bedenktijd: ‘Ja, dat is goed, ik ga hem huisvesting geven.’ Ik ben daar vol lof over.”

Het is Lenferinks keuze geweest om alleen de wijkagent in te lichten en niet de bewoners, maar het klemmende verzoek kwam van Moraal. Snel wil hij om de tafel met de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) om een oplossing te zoeken voor wat hij een „landsbreed probleem” noemt. De VNG heeft al welwillend gereageerd. Moraal: „Als de rechter gesproken heeft en de veroordeelde zijn straf heeft uitgezeten, dan hoort de samenleving de gestrafte weer een plek te geven. Dit moet kunnen onder de voorwaarden en begeleiding die het OM stelt bij de invrijheidstelling.”

**‘JE KUNT GERUST ZEGGEN
DAT WE MET DEZE
MENSEN MOETEN
LEUREN BIJ GEMEENTEN’**

Sjef van Gennip, algemeen directeur van Reclassering Nederland, ziet een praktijk van „opjagen en verbannen”. De samenleving is „onverdraagzamer” geworden als het om gestraften gaat, stelt hij. „Wat meespeelt is de snelheid waarmee informatie zich tegenwoordig verspreidt”, zegt hij, doelend op de vele tweets waarin het adres van Benno L. genoemd werd.

Een recept voor een geruisloze terugkeer is er volgens hem niet. „Je doet het eigenlijk nooit goed. Het is heel moeilijk om een goed moment te kiezen. Ik begreep dat de burgemeester nog niet zo veel tijd had gehad.” Aan omwonenden wil hij meegeven dat het niet helpt een zedendelinquent af te wijzen. „Tedereen is erbij gebaat dat deze een stabiele

omgeving heeft, waarin gedragsveranderingen goed te monitoren zijn. Als hij gaat rondzwerven, onttrekt hij zich aan dat toezicht. Met belagen en verbannen bereik je als samenleving het tegenovergestelde. We kunnen ze niet naar een eiland sturen.” Van Gennip heeft begrip voor de belangen die burgemeesters moeten afwegen, maar vindt het jammer dat er zo vaak ‘nee’ wordt verkocht. „Juist daarom waardeer ik Lenferink.”

Onrust beteugelen

Bernt Schneiders, burgemeester van Haarlem en voorzitter van het Nederlands Genootschap van Burgemeesters, zegt dat het eigenlijk alleen goed gaat als de veroordeelde pedoseksueel in stilte, anoniem in een voor hem onbekende buurt komt wonen. „Burgemeesters doen hun best om de onrust te beteugelen door te zorgen voor goed toezicht en door ervoor te zorgen dat verontruste bewoners een korte lijn hebben met de wijkagent. Verder hebben burgemeesters de taak om de openbare orde te handhaven. Bijvoorbeeld door een demonstratie voor het huis van een terugkeerder te verbieden.” In zijn eigen woonplaats heeft Schneiders een soortgelijk probleem. „Ik stuitte op louter onbegrip toen we een camera ophingen om te voorkomen dat de ruiten er ten derde male uit zouden vliegen.”

Ivonne Leenhouders, strafrechtadvocaat van pedoseksueel Sytze van der V., merkt dat de ophef in dit soort zaken almaar groter wordt. „Soms loopt de burgemeester voorop”, zegt ze. Die gespannen houding heeft volgens haar ernstige gevolgen. „Mensen worden beschuldigd van dingen die ze niet gedaan hebben. Dat maakt levens kapot.” In plaats van opjagen, stelt ze voor om een netwerk om veroordeelde pedoseksuelen heen te leggen. „Isoleren brengt alleen maar extra risico’s met zich mee, zorg dat ze zichtbaar blijven.”